

Η τελευταία αγωνία της... Νουσρέτ-χανούμ (=Μυρσίνη Καψάλη)

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Ο ήλιος μεσουρανούσε όταν έφθασαν στο σταθμό του τραίνου. Ζέστη αφόρητη. Κάθισαν σε μια σκιερή άκρη του σταθμού. Έβγαλαν από τα μπογαλάκια τους λίγο ψωμοτύρι κι άρχισαν να τρώνε για να κοπάσουν την πείνα τους.

Από το πλοίο είχαν ξεμπαρκάρει πολλοί επιβάτες. Είχε τελειώσει η αποβίβαση όταν ένας Τούρκος αξιωματικός, καβαλάρης, κρατώντας κάτι χαρτιά στο χέρι, στάθηκε στο σημείο που κάθονταν οι κοπέλες και ρώτησε.

– Ποιές είναι οι δεκαοχτώ που γίνανε τουρκάλες; ([περισσότερα...](#))